

JURNAL DE CĂLĂTORIE

Coordonare

Gabriela Alexandrescu - Președinte Executiv

Redactori

Gina Badiu – asistent social

Andreea Biji – psiholog

Daniela Munteanu – sociolog

Daniela Nicolăescu – psiholog

Publicație realizată de Organizația Salvați Copiii România în cadrul Proiectului Save the Children Child Trafficking Regional Response for South East Europe, finanțat de Alianța Internațională Salvați Copiii, prin Biroul Salvați Copiii Albania.

Martie 2004

ARGUMENT

Orice ființă umană are dreptul la protecție împotriva traficului sau oricărei alte forme de exploatare. Și totuși, în fiecare an, copii, adolescenți și femei cad victime rețelelor de trafic, fiind obligați să cerșească, să muncească în condiții inumane sau să se prostitueze.

De multe ori traficul este confundat cu prostituția voluntară, victimele exploatării sexuale devenind și victime ale discriminării odată întoarse acasă.

Mulți oameni nu încearcă să afle cine sunt aceste victime, ce își doresc de la viață și cum au ajuns să fie traficate. Este mult mai simplu să le eticheteze, să le marginalizeze și să considere că acest fenomen nu-i va afecta niciodată. Mai devreme sau mai târziu, toate aceste forme de crimă organizată îi afectează pe toți membrii societății, fie din punct de vedere economic, fie politic sau social.

Broșura de față reprezintă o mărturie vie a experiențelor dramatice prin care trec în fiecare an din ce în ce mai multe tinere și copii nevinovați și dorește să sensibilizeze întreaga comunitate față de această gravă problemă, și să constituie un semnal de alarmă pentru acei tineri care doresc să plece în altă țară în căutarea unui miraj, acceptând orice risc.

Această broșură a fost realizată cu sprijinul a 9 fete asistate de Organizația Salvați Copiii. Comentariile au fost extrase în urma realizării unor interviuri cu acestea. Pentru protecția acestora, numele lor au fost schimbate.

Cine suntem?

Ileana, 17 ani, am 2 frați și locuiesc într-un sat din județul Iași. Am fost vândută în Serbia la vârsta de 15 ani.

Veronica, 16 ani, am 2 frați și sunt din Iași. Am devenit victimă a traficului de ființe umane la vârsta de 15 ani.

Maria, 17 ani, am două surori și sunt din județul Mehedinți. Am fost prinsă de traficanți la vârsta de 16 ani și vândută în Macedonia.

Cristina, 18 ani, am 5 frați și sunt dintr-un sat din apropierea Bucureștiului. Aveam doar 16 ani când am fost vândută.

Alina, 17 ani, am o soră și un frate și locuim aproape de București. Am fost vândută în Italia la vârsta de 16 ani.

Elena, 18 ani, am o soră și un frate și locuim într-un sat din Bacău. Am devenit victimă a traficului de ființe umane la vârsta de 17 ani. Am fost sechestrată într-un apartament din Irlanda.

Georgiana, 19 ani, am un băiețel și 5 frați. Locuim în București. Când m-au furat de pe stradă traficanții, aveam 17 ani.

Amalia, 19 ani, sunt singură la părinți și locuiesc în Bistrița. Aveam 17 ani când prietena mea cea mai bună m-a vândut traficanților din Serbia.

Carmen, 22 ani, am un frate și locuiesc în Constanța. Aveam 19 ani când am devenit victimă a traficului de ființe umane.

De ce “victime” ?

Pentru că mi-au distrus actele, mi-au dat alt nume ... mi-au luat identitatea.

Pentru că m-au violat.

Pentru că îmi este încă frică. Nu mai am încredere în nimeni. Nici măcar în mine.

Pentru că mă amenințau și mă loveau dacă nu ascultam de șef. Sârbii își făceau planuri cum să mă vândă și cu cât.

Mi s-a spus să păstrez tăcerea pentru că nu pot face nimic.

Trecutul meu este ca un coșmar.

Eu nu pot să mai am o viață frumoasă.

Mi-e frică să merg singură pe stradă. Nu mai am încredere în mine.

Pentru că mă simt murdară. Simt nevoia să mă spăl tot timpul.

Nu credeam că așa ceva mi se putea întâmpla mie.

Viitorul meu este incert.

Vreau să zâmbesc din nou.

Noaptea mă gândesc că va mai trece încă o zi și tot singură voi fi.

Pentru că mie mi-a fost furată copilăria.

Părinții prietenului meu nu știu povestea mea. Nu m-ar accepta niciodată.

Nu vreau să mă întâlnesc încă cu mama. Nu vreau să ma vadă așa, fără școală și fără serviciu.

Când m-am întors, am fost nevoită să-mi părăsesc satul natal pentru că toți vecinii se uitau la mine urât. Acum ceilalți mă privesc ca pe o prostituată.

Mama a aflat ce mi s-a întâmplat. De fiecare dată când se îmbăta mă jignea.

Mi se pare că persoanele care mi-au făcut rău vor să-mi facă din nou.

Mi-e greu să uit trecutul, dar ar trebui să încerc să fac acest lucru.

În inima mea este numai durere.

Îmi este rușine să vorbesc despre asta. Prietenul meu nu știe ce mi s-a întâmplat și nu știu dacă am să îi spun.

Mi-e frică să merg singură pe stradă. Tresar la mișcări bruște. Există locuri, mirosuri care-mi aduc aminte de vremea când eram acolo.

Cele mai grele momente ...

Mi-a spus: *“degeaba plângi. Acum ești pe mâna noastră”*.

Ne-a spus: *“Acum nu mai aveți ce face. Dacă vreți să ajungeți acasă trebuie să îmi dați bani, pentru că v-am cumpărat din București. Dacă aveți să-mi dați câteva sute de dolari, puteți pleca.”*

Eram cu sora mea când ne-au vândut. Au vrut să o violeze, dar era operată de curând. Le-am spus să mă ia pe mine.

Nu mai pot locui în satul meu. Traficantul a ieșit din închisoare și acum mă amenință.

Era o româncă acolo. Era beată. Mi-a spus: *“dacă ai știi ce te așteaptă ...”*.

O fată m-a întrebat ce caut acolo. I-am spus că sunt în vizită. A râs de mine și mi-a zis: *“Tu nu o să stai aici că ești frumoasă și ai venit în vizită. Ai trecut granița ilegal și o să fii vândută”*.

M-au sechestrat într-un apartament și timp de o săptămână au trecut diferiți bărbați pe la mine.

I-am rugat să mă lase să mă duc acasă. Plângeam. Eram păzită când vorbeam la telefon, dar și așa mama și-a dat seama că e ceva în neregulă.

Nu mai rezistam. Mă simțeam rău. Mă dureau ovarele și eram obosită. Am luat un cuțit, am deschis geamul și am fugit.

Ne ascundeau prin canale. Eram lângă graniță și își făceau planuri să ne vândă, dar noi nu știam încă.

Prietena mea cea mai bună m-a vândut. Am întrebat-o cum a putut să-mi facă asta și m-a pălmuit.

Eram virgină. Nu a contat că m-am rugat, că am plâns, că am implorat. Cei trei bărbați m-au violat pe rând.

Nu îmi venea să cred că sunt vândută, i-am spus *“ce, sunt napolitană ca să mă poți vinde?”*

M-au obligat să merg prin pădure, prin ploaie, frig, timp de 5 ore

.Nu știam ce limbă se vorbește, dar înțelegeam din gesturi că sunt vândută.

Făceam duș și a intrat peste mine un bărbat. A încercat să mă violeze.

Am refuzat să mă duc cu bărbatul și m-au bătut cu furtunul de la mașina de spălat.

În timp ce făceam curat într-o baie am găsit urme de carne putrezită și un tricou pătat de sânge. Mai târziu, am aflat de la celelalte fete că o fată fusese ucisă de patronul motelului.

Eram însărcinată în 6 luni. M-au obligat să avortez și la o săptămână după aceea m-au bătut ca să mă întorc la clienți.

Mi s-a spus să nu refuz să dansez, că mi se pune pistolul la tâmplă. Ori te porți frumos, ori te omoară.

Am început să consum băuturi alcoolice. Așa nu mai eram conștientă de ce mi se întâmpla.

Știam că pot fi vândută mai departe în orice moment.

L-am întrebat unde ne duce și m-a lovit peste față. Mi-am dat seama că nu trebuie să mă opun.

Am fost bătută și după o săptămână am fost vândută.

M-au forțat să dansez. Deja fusesem cu 7 clienți. Apoi am leșinat.

Nu aveam voie să ieșim afară neînsoțite. Auzeam că nu poți să pleci decât mort.

Mi-era rușine să abordez clienții pe stradă.

Mi-au spus că voi merge cu "peștele" în pădure pentru că acolo au mai mulți clienți și mai bogați.

Mi-au cumpărat un costum de dansatoare și am fost obligată să învăț să dansez la bară.

Eram la hotel cu un client și pentru că am refuzat să fac ce mi-a spus, m-a lovit.

După ce plecau clienții, trebuia să facem curățenie în bar. Stăteam până la 7-8 dimineața.

Deși era frig afară, mă îmbrăcau în fuste scurte. Nu-i interesa.

Mă viola spunându-mi că trebuie să arăt ce știu.

Am stat nemâncată, bătută, cu pistolul la tâmplă.

Mă obligau să merg cu clienții care făceau consumație mai mare la bar.

După ce m-au violat, simțeam nevoia să mă spăl tot timpul. Aveam impresia că mă purific atunci când stăteam mai mult sub duș. Nu mă mai simțeam bine în corpul meu.

Nu ne dădeau să mâncăm dacă nu aveam clienți.

Dacă le zâmbeai frumos, te cumpărau.

Era razie. Se auzeau focuri de armă și am ieșit afară, eu am fost împușcată în picior.

Eram obligată să întrețin relații sexuale cu aproximativ 3-4 clienți pe noapte.

În bar mai erau și alte fete, dar nu erau ca mine. Ele făceau sex pentru că vroiau asta.

Am fugit cu încă două fete. Ne-au urmărit și trăgeau în noi. Am văzut pe una din fete cum a căzut. Fusese împușcată.

Era o razie și ne-au ascuns la subsol. Am stat acolo câteva zile nemâncate. Am crezut că au uitat de noi.

I-am propus unei fete să fugim. Nu am știut că suntem urmărite și de patroni și de poliție. Ne-au prins și ne-au vândut. Știau că o să mai încercăm să fugim.

Ne-am dat seama că degeaba fugim. Poliția din Macedonia ne ducea înapoi la patroni.

I-am rugat să mă lase să plec acasă. Am mâncat bătaie. Am stat cu pistolul la tâmplă și mi-au spus să nu mai pomenesc de casă.

Când erau razii, patronul ne urca în mașină și ne ducea în alt apartament. Așa nu ne găseau niciodată.

Am rugat un client să mă ajute. Patronul a aflat, m-a întrebat "*îți place ce mi-ai făcut?*" și m-a bătut.

Patronul ne dresa ca pe animale. Prietenii patronului erau puși să ne promită că ne ajută să scapăm de acolo. Noi nu știam, încercam să fugim, apoi ne aduceau înapoi și ne băteau în fața fetelor nou venite pentru ca acestea să știe ce le așteaptă dacă vor dori vreodată să facă așa ceva.

Cum am ajuns acolo ...

Un băiat din comună, pe care îl cunoșteam și îi cunoșteam și familia, a venit acasă la noi și mi-a propus să merg în Italia la un loc de muncă cinstit. L-am întrebat cum o să ajung și mi-a spus că nu este nici o problemă, că rezolvă el tot, cu pașaportul, cu transportul. În Timișoara, am fost urcată într-un autocar, iar la graniță mi s-a spus să mă ascund într-un loc special amenajat lângă scările autocarului. După ce am trecut granița, mi s-a făcut cunoștința cu "patronul" căruia i-am fost vândută.

O cunoșteam de mult și am crezut că este o persoană de încredere în sat și nu ar face niciodată așa ceva pentru că are și ea copii.

Am plecat din Timișoara împreună cu două fete ascunse în compartimentul de bagaje al unui autocar. Urmam să coborâm la Belgrad unde trebuia să ne aștepte altcineva care să ne ducă mai departe spre Italia. Am fost cazate la un hotel, unde ni s-a spus că am fost vândute.

Am fost invitată de o cunoștință într-o discotecă, la un suc. M-am dus la toaletă, iar în acest timp, ea mi-a turnat ceva în pahar. Am adormit și din când în când mă mai trezeam. Îmi aduc aminte doar faptul că am fost transportată cu mașina și la un moment dat cu o barcă (picuri de apă îmi stropeau fața). M-am trezit complet abia în Serbia.

M-au obligat să mă urc într-o mașină și mi-au spus că plec în Olanda să am grijă de niște bătrâni. M-au dat unui bărbat care avea cagulă cu care am mers prin pădure 15 ore. Am mers pe un câmp și am ajuns la un râu mare pe care l-am traversat. Îmi era foarte frică de șerpi și alte animale. Bărbatul cu cagulă mi-a spus că am ajuns în Iugoslavia și că e drumul cel mai scurt către Olanda. Am fost cazată la un bătrân unde mi-au spus că prietenii mei din România m-au vândut.

O prietenă mi-a propus să mergem în Irlanda să lucrăm acolo. A reușit să-mi falsifice pașaportul și am plecat împreună cu avionul cu ea și prietenul ei. Ne-am oprit în Franța pentru că prietenul ei s-a îmbolnăvit și a trebuit să stea în spital aproape 2 zile. Am dormit pe străzi și după ce prietenul ei s-a vindecat am plecat mai departe în Irlanda. Acolo am fost închisă într-un apartament și nu am ieșit decât de două ori timp de 6 luni.

Eram cu un băiat de aproape 2 luni. Mi-a propus să mergem în străinătate să muncim. Nu aveam bani așa că am fost de acord. Mi-am făcut pașaport și l-am dat prietenului meu. Am plecat legal. Am mers cu avionul. Acolo m-a vândut unor țigani din Olanda. M-au trimis din prima zi cu clienții.

Nu știam că nu mai sunt în România. Eram cu cea mai bună prietenă a mea. Mi-a spus că mergem în vizită la un prieten și să nu-mi fac griji. Mi s-a părut că ceva e în neregulă pentru că îmi luase actele și pentru că mergeam numai seara să nu ne vadă nimeni. Am copilărit împreună. Aveam încredere în ea și m-a vândut pentru 300 de dolari.

M-au răpit din fața magazinului, aproape de casă. Nu am avut timp să cer ajutor sau să țip. M-au dus într-un apartament unde am stat aproximativ o săptămână. M-au transportat cu o mașină până la graniță. Am stat închisă în portbagaj. Când am ajuns în Macedonia, am fost dusă la o gazdă.

De ce am plecat?

Auzisem că în Italia se găsește de muncă și câștigă bine, nu ca la noi. Am acceptat propunerea de a lucra ca menajeră în Italia. Mă gândeam că de Crăciun voi avea suficienți bani să-i fac mamei o surpriză.

Vroiam un loc de muncă cinstit și serios. Cunoșteam fete din sat care fuseseră plecate în Italia, dar doar una sau două dintre ele nimeriseră prost și s-au întors acasă cu bani puțini.

Un prieten mi-a propus să merg să lucrez afară deoarece acolo se câștiga bine. Vroiam să nu mai cer bani părinților mei.

Nu aveam bani să cumpăr decât pâine și puțin ulei. M-a convins să plec doamna la care lucram. Mi-a arătat poze cu fiica ei care era dansatoare pe un vas în Italia. Era îmbrăcată luxos, într-o mașină ultimul tip. Așa m-am hotărât să plec. Mi-a spus că o să câștig mulți bani și să am încredere în ea, iar părinții mei au fost de acord.

M-a impresionat povestea celor două vecine ale mele care câștigau foarte bine lucrând în Italia și deși mama nu a fost de acord cu plecarea mea, nu am ascultat-o.

Aveam 15 ani și lucram la un bar. Acolo m-am împrietenit cu doi băieți care mi-au propus o plecare în afara țării. Am acceptat și ei m-au vândut în Iugoslavia.

Sora mea mi-a propus să plecăm la cules de portocale în Italia. Doar așa puteam să scap de infernul de acasă, de tatăl meu vitreg și de sărăcie.

Obișnuiam să mă duc la un internet-cafe. Acolo m-am împrietenit cu niște băieți care mi-au propus să mă conducă acasă într-o seară. Am acceptat și m-au dus într-un apartament unde m-au violat și m-au vândut unei femei.

M-am dus să cumpăr ceva de la magazin pentru copil. Când am ieșit din magazin, doi bărbați m-au lovit, moment în care mi-am pierdut cunoștința. Nu mi aduc aminte nimic. M-am trezit în alt oraș. Nu știu cum am ajuns acolo. Cred că m-au adormit.

Locuiam împreună cu părinții. Nu mă înțelegeam bine cu ei. Tata ne lovea, ne înjura, ne spunea tot timpul: „*să nu facem aia, să nu facem aia...*”. Sora mea mi-a spus: “*Ne certăm cu părinții și într-o dimineață, când plecăm la școală fugim. Cunosceți eu niște băieți care ne vor duce să muncim în Italia.*”.

O prietenă mi-a promis un post de chelneriță în Germania. Eu aveam copil mic iar ea mi-a dat bani pentru mâncarea copilului, iar eu am crezut că sunt oameni serioși dacă au făcut asta. Prietenul ei era de fapt traficant.

Prietena mea cea mai bună m-a rugat să merg în vizită cu ea, la prietenul ei într-un sat apropiat de graniță. Am mers pe jos aproape 6 ore și am ajuns într-un sat. Acolo se vorbea altă limbă, iar prietena mea mi-a spus să stau liniștită că nu se întâmplă nimic. A doua zi, când am văzut că nu se mai întoarce, mi s-a spus că am fost vândută.

Cum era înainte ...

Locuiam împreună cu mama mea și cu cei doi frați ai mei. În satul în care locuiam nu aveam cum să câștig bani mulți. Suntem săraci și nu aveam suficienți bani să ne tragem curent. Ne înțelegeam bine, chiar dacă uneori nu aveam ce mânca.

Înainte locuiam cu părinții și cu cei trei frați ai mei. Îmi petreceam ziua la școală și cu prietenii. Eram premiantă. Mă supăram pe mama pentru că făcea scandal de fiecare dată când se îmbăta.

Nu am terminat decât două clase pentru că părinții nu au avut bani să mă mai trimită la școală. Aveam 18 ani când m-am îndrăgostit de un băiat din satul meu. “Voiam să ne luăm și să facem copii mulți care să nu sufere de sărăcie. “

Mama era ca o soră mai mare pentru mine. Îi spuneam toate secretele legate de băieți, de școală... Dar când s-a întâmplat povestea aceea urâtă parcă mi-a luat Dumnezeu mințile... Nu știu de ce am accepta să plec.

Mama aducea bărbați acasă, nu știam ce se întâmplă cu ea, eu dormeam printre străini. Am fost adoptată când aveam 3 ani. Am mers la o școală specială cu internat. Părinții mei adoptivi au divorțat, iar eu am rămas în grija mamei. Dar ea nu avea chef de mine. Imi spunea mereu că am un tată nou. Avea chef doar să facă dragoste cu bărbați.

Am crescut la un centru de plasament, părinții mei m-au părăsit și am fost crescută apoi niște rude m-au luat acasă la ele. Am rămas însărcinată la 16 ani, iar rudele m-au obligat să las copilul la un centru de plasament, altfel mă dădeau afară din casă.

M-am căsătorit și am făcut un copil la 16 ani, locuiam cu tatăl meu, cu frații, soțul și copilul. Aveam datorii la întreținere, nu aveam căldură și lumină și nici bani de mâncare. Nici eu nici soțul meu nu reușeam să găsim un loc de muncă și nu aveam cu ce să creștem copilul.

Locuiam cu fratele meu, cu mama și cu soțul acesteia într-un sat de lângă Bacău. Eram la liceu în clasa a XII-a și făceam naveta zilnic. Soțul mamei consuma zilnic alcool și de fiecare dată când se îmbăta, îmi făcea avansuri. Mama știa de acest lucru și nu făcea nimic.

Locuiam într-un sat la bunicii mei, împreună cu o soră de-a mea. Mama nu s-a mai îngrijit de noi de la vârsta de 5 ani, iar pe tata nu-l cunoaștem. Pentru a merge la școală trebuia să parcurgem zilnic 4 km, iar după ce ne întorceam de la școală trebuia să ne ajutăm bunicii la treburile gospodăriei. Am terminat 8 clase și am renunțat la școală. Sora mea se duce la școală și probabil va avea un viitor mai bun.

Cum sunt acum...

Prietenul meu și-a dat seama că ceva e în neregulă cu mine, dar n-am putut să-i povestesc tot ce mi s-a întâmplat. Mi-e rușine, dar am să încerc încet-încet să-i povestesc totul.

I-am spus mamei ce mi s-a întâmplat. De atunci nu mă mai lasă să ies singură pe stradă.

Am nevoie ca lumea să aibă răbdare cu mine.

Nu o să mai cred niciodată în dragoste.

Am povestit mamei mele o parte din ce mi s-a întâmplat acolo. A înțeles, iar relația noastră a rămas în continuare apropiată.

Nu mă mai cert așa de mult cu tata, dar oricum nu mai am încredere în bărbați.

Am depus plângere împotriva traficantilor. Adevărul trebuie să iasă la suprafață. Traficanții trebuie să stea la închisoare pentru a nu mai face rău și altora.

Merg la școală și sper să îmi găsesc să muncesc undeva.

Am fost foarte fericită când m-am întors. Am sărutat pământul când am coborât din avion. De Crăciun am împodobit prima oară bradul. Aceasta au fost cele mai fericite momente din viața mea.

Am un loc de muncă, am un prieten cu care o să mă căsătoresc în curând și vom locui împreună.

M-am întors la copilul meu. Nu puteam să dorm de fericire. Nu-mi luam ochii de la el.

Acum cred că e mult mai bine să fii sărac și curat, decât cu ceva bani și "murdar".

Am reușit să reîncep cursurile și cred că e un început bun.

Visul meu este să mă realizez pe plan profesional și să am o familie, casa mea.

Mă simt cel mai mândră de faptul că am scăpat cu bine și că am o soră care mă iubește și se gândește la mine.

Sfaturi...

Să refuze să plece fără acte pentru că li se poate întâmpla ce mi s-a întâmplat mie.

Să verifice unde pleacă și să verifice dacă pleacă legal. Și să nu creadă în orice persoană care le promite ceva. Sunt multe capcane. Legal să pleci și tot te prind. După aceea ești a lor.

Nimeni nu-și poate imagina cât de rău poate fi acolo, chiar dacă fete care au fost acolo povestesc sau chiar dacă citește despre asta. Doar acolo poți să-ți dai seama și e prea târziu.

Copiilor care au trecut prin ceea ce am trecut eu, le recomand să fie tari și să meargă înainte.

Nu știu.... să nu plece....

Decizia pe care o iei îți va ocupa un mic rând pe acesta pagină, însă pentru consecințe, nu este niciodată suficient spațiu

Organizația Salvați Copiii - Membru al Alianței Internaționale Salvați Copiii
Intrarea Ștefan Furtună 3 Sector 1, 010899, București, ROMÂNIA
Tel.: +4021 212 61 76, Fax: +4021 312 44 86
e-mail: rosc@mb.roknet.ro
www.salvaticopiii.ro